

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 9 maj 1941 kl. 10 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om införande av skatt å oförtjänt värdestegring av fast egendom.

(2:a avd.)

I en inom första kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 152, har herr *Björnsson* m. fl. hemställt, »att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam utredning rörande frågan om införande av skatt å oförtjänt värdestegring av fast egendom samt att Kungl. Maj:t måtte för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda».

Beträffande motiveringen för detta yrkande, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionen.

I den föreliggande motionen har bland annat framhållits, att frågan om särskild skatt å oförtjänt värdestegring av fast egendom sedan lång tid tillbaka varit föremål för statsmakternas uppmärksamhet. Tidigare hade denna fråga sammankopplats med spørsmålet om reformering av den allmänna kommunalbeskattningen. Denna sammankoppling hade sannolikt varit en av de viktigaste orsakerna till dröjsmålet med lösningen av den föreliggande frågan. I nuvarande läge syntes goda skäl tala för, att värdestegringsskatten gjordes allmän och utformades som en statlig särbeskattning. Valdes denna utväg, kunde förväntas, att man komme förbi åtskilliga av de tekniska svårigheter, som ställt sig hindrande i vägen vid försöken att inordna värdestegringsskatten under den kommunala beskattningen. Enligt motionärernas mening vore angeläget, att en särskild utredning av förevarande spørsmål snarast komme till stånd.

Sedan år 1907 har frågan om särskild beskattning av oförtjänt värdestegring å fastighet vid olika tillfällen varit föremål för utredning av särskilda sakkunniga och olika förslag till lösning av frågan hava utarbetats. Vid 1920 års riksdag framlade Kungl. Maj:t i proposition nr 22 förslag till förordning om uppskattning av mark i och för framdeles skeende taxering till jordvärde- eller jordrättestegringsskatt. Sedan detta förslag antagits av riksdagen och förordning i ämnet utfärdats, påbörjades under senare delen av år 1920 uppskattningsarbetet, som avsåg markvärdet vid 1919 års utgång. Den verkställda markuppskattningen befanns emellertid i sitt befintliga skick icke lämpligen kunna läggas till grund för en taxering till förenämnda skatt och

åtgärder till förbättring av uppskattningen ansågs icke böra vidtagas förrän definitivt beslut fattats om den ifrågasatta beskattningen.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 28 mars 1941 har chefen för finansdepartementet samma dag tillkallat särskilda sakkunniga med uppdrag att verkställa utredning av frågan om införande av särskild skatt å oförtjänt värdestegring å fastighet. Beträffande frågan, huruvida skatten bör upptagas av staten eller kommunerna, har departementschefen i direktiven för utredningen anfört, att vid densamma närmast bör övervägas att formellt anordna skatten som en statsskatt, ehuru någon del av skatten bör tillfalla de kommuner, inom vilka fastigheterna äro belägna.

Utskottet. På sätt framgår av den förut lämnade redogörelsen är frågan om införande av skatt å oförtjänt värdestegring å fast egendom redan föremål för utredning av särskilda sakkunniga. Enligt de för utredningen lämnade direktiven skola de sakkunniga bland annat taga under övervägande jämväl den av motionärerna berörda frågan, huruvida en eventuell värdestegringsskatt bör anordnas såsom en statsskatt men med rätt för vederbörande kommuner att erhålla någon del av skatten. Med hänsyn till det anförda och då det torde kunna förväntas, att utredningen snarast möjligt kommer att slutföras, finner sig utskottet icke böra biträda motionärernas förslag om skrivelse till Kungl. Maj:t i förevarande ämne.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen I:152 av herr Björnsson m. fl., om införande av skatt å oförtjänt värdestegring av fast egendom, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 5 maj 1941.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, friherre Lagerfelt, Wahlmark, Sköldén, Sjödahl, Ekman, Velander, Franzon, Lindblom* och *Sandström*; samt

från andra kammaren: herrar *Hagberg* i Malmö, *Björklund, Olsson* i Gävle, *Eklund, Sandberg, Persson* i Undersvik, *Lundell, Falk* och *Kilbom*.
